

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J.K., narozený ..., bytem ...

zastoupený: JUDr. Martin Čonka, advokát, se sídlem Komenského
2276/4, 350 02 Cheb,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 17.10.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2018 č.j. ..., o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-24.4.2018 – ... ze dne 24.4.2018 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.146,-Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce advokáta JUDr. Martina Čonky na účet číslo 78-2259780287/0100, VS: 10996452.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 17.10.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného

rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2018 č.j. ..., jehož kopie byla připojena, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. R-24.4.2018 – ... ze dne 24.4.2018, kterým mu byl odňat ode dne 10.5.2018 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 10.4.2018 již není od téhož dne invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 29.8.2018 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 23.8.2018 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není od 10.4.2018 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%, a žalobci byla přiznána dolní hranice uvedeného rozmezí, tj. 30%, která ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

2. **Žalobce v žalobě** mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj zdravotní stav, který stručně popsal, přičemž dle něho se žalovaná a její posudkoví lékaři nevypořádali se všemi rozhodnými skutečnostmi a nedostatečně tak zjistili skutkový stav věci. Závěry žalované jsou pak rozporné, když shledali pokles pracovního ohodnocení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce, přestože posudkoví lékaři dospěli k závěru, že jeho zdravotní stav se zhoršil. Dále žalobce poukázal na to, že nebyla zohledněna při posouzení zdravotního stavu jeho veškerá zdravotní postižení, proto požadoval nové posouzení posudkovou komisí a závěrem navrhl zrušení napadeného i předcházejícího rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Rovněž byla požadována náhrada nákladů řízení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby á 1.000,-Kč a dva režijní paušály á 300,-Kč, tj. 2.600,-Kč, spolu s daní z přidané hodnoty (dále jen **DPH**) v zákonné výši, tj. 546,-Kč, tedy celkem 3.146,-Kč.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Cheb** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 10.4.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 23.8.2018 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna a den zániku invalidity stanoven 10.4.2018, tj. jednání OSSZ (žalobce nebyl přítomen jednání v námitkovém řízení).
4. **Žalovaná dne 7.11.2018** ve svém vyjádření k žalobě navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění; rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a za současného stavu navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 29.8.2018 bylo podle dodejky zástupci žalobce doručeno dne 3.9.2018.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém

případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 26.2.2019 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (29.8.2018) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, když datum změny stupně invalidity z druhého na první stupeň bylo stanoveno 10.4.2018 (kontrola invalidity při jednání OSSZ). Komise uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je vleklý bolestivý syndrom krční a bederní páteře s dominující iritačně zánikovou lézí kořene L5 vlevo při hernii disku L5/S1. Funkční postižení bolestivého syndromu krční a bederní páteře je středně těžké. Porucha statiky a dynamiky bederní páteře je závažná, projevy kořenového dráždění do levé DK jsou často recidivující, je trvalá zániková léze kořene L5 vlevo. V poslední době žalobce udává i poruchu s močením ve smyslu častější mikce a pocitu nevyprázdnění, je možný i podíl vertebrogenní na udávaném paroxysmálním vertigu. Zjištěný stav závažně snižuje celkovou výkonnost při běžném zatížení, některé denní aktivity jsou omezeny. K datu napadeného rozhodnutí PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c) přílohy vyhlášky, ale oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ však míru poklesu pracovní schopnosti stanovila horní hranicí procentuálního rozpětí - 40% s ohledem na klinický nález a postupné zhoršování obtíží; procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále komise uvedla, že neshledala důvody ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky, když ostatní uvedená zdravotní postižení žalobce již významně nelimitují. Nejedná se ani o takový zdravotní stav, který by vylučoval pokračovat v předchozí výdělečné činnosti za ulehčených podmínek (žalobce od jednání PK MPSV v roce 2016 pokračoval v předchozí výdělečné činnosti vedoucího gastroprovozu v plném pracovním úvazku s možností rozvržení práce dle aktuálního zdravotního stavu) nebo rekvalifikaci k jinému vhodnému pracovnímu zařazení s využitím dosažené kvalifikace; má středoškolské vzdělání s maturitou. Závěrem bylo uvedeno, že žalobce není schopen těžké fyzické práce, práce s nutností nošení a zvedání těžkých břemen, práce trvale ve vynucené poloze, v riziku prochlazení, v prostředí s alergenem; je schopen vykonávat zaměstnání s menšími nároky na fyzické schopnosti, s omezením pro vertebropaty, je schopen se re kvalifikovat k jinému vhodnému zaměstnání. Platnost posudku (lhůta KLP: 28.2.2022) stanovena s ohledem na věk žalobce a další možný vývoj zdravotního postižení. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

- (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
- (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V **§ 3 odst. 1 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci pouze však podmínky pro zvýšení/snížení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, jak uvedeno shora.
8. Dle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
10. Podle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 29.8.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**).
12. Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 26.2.2019 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce nadále

jednalo o invaliditu prvního stupně od 10.4.2018 nikoli již o invaliditu druhého stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2018 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.4.2018 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 10.4.2018 a tedy k 24.4.2018 i 29.8.2018 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 40%, avšak lékařem OSSZ i ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 30%.

13. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle posudku PK MPSV ze dne 26.2.2019 nadále invalidní nikoli pro invaliditu druhého stupně, ale pouze pro invaliditu prvního stupně od 10.4.2018, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – změna stupně invalidity z druhého na první stupeň (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 11.6.2019 č.j. 16 Ad 79/2018-38, když rozhodnutí o změně stupni invalidity by byla vydala žalovaná v případě zjištění snížení stupně invalidity žalobce již v řízeních uvedených shora, přičemž podkladem pro vydaná rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ a ČSSZ shora uvedených.
14. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce v podané žalobě požadoval náklady řízení v celkové výši 3.146,-Kč a to za 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč , tj. 2.000,-Kč, a za 3 režijní paušály á 300,-Kč, tj. 600,-Kč i DPH v zákonné ve výši, tj. 21%, z částky 2.600,-Kč, což činí 546,-Kč 2.184,-Kč. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal na nákladech řízení částku 3.146,-Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, návrh ve věci samé – žaloba), jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační

stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 11. června 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně